

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

N. 49 (3939)

Anykščiai,

1979 m. balandžio mėn. 28 d.

Kaina 2 kap.

SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO BARUOSE

Dėl soclenktyniavimo rezultatų gyvulininkystės produktų gamybos srityje

Susumavę 1979 metų pirmo ketvirčio gyvulininkystės produktų gamybos srityje socialistinio lenktyniavimo rezultatus, LKP Anykščių rajono komitetas, rajono LDT vykdomasis komitetas, Žemės ūkio darbuotojų profesinės sąjungos rajono komitetas, LLKS Anykščių rajono komitetas socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų pirmoje ūkių ekonominėje grupėje pripažino „Svyturio“ kolūki, kuriam paskirta pereinamoji Raudonoji vėliava ir piniginė premija. Šis ūkis taip pat tapo socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų pieno gamybos didinimo srityje ir jam atiteko pereinamasis prizas „Ūkis, pasiekęs geriausių rezultatų pieno gamyboje“. Pereinamasis prizas „Ūkis, pasiekęs geriausių rezultatų galvijienos mėsos gamyboje“ paskirtas Anykščių sodininkystės tarybiniam ūkiui. Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų pripažinti ir pereinamieji prizai paskirti „Anykščių šilėlio“ kolūkiui (už geriausių rezultatų kiaušienos gamyboje) ir „Lenino keliu“ kolūkiui (už geriausių rezultatų veislinių telyčių auginimą).

Rajono socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų pripažinti ir pereinamieji prizai paskirti žemiau geriausiems rajono ūkių gyvulininkystės darbuotojams: „Pirmaujančios rajono karvių melžėjos“ prizas — „Svyturio“ kolūki karvių melžėjai Onai Siaučiūnienėi, „Pirmaujančios rajono kiaušinių auginimo“ — „Lenino keliu“ kolūki atstovei Elenai Pivorūnienėi, „Pirmaujančios rajono paršelių auginimo“ — „Anykščių šilėlio“ kolūki darbuotolei Onai Veršulienėi, „Pirmaujančios rajono veršelių auginimo“ — K. Staro kolūki atstovai Antanui Kaminskiui, o „Geriausios rajono jaunosios karvių melžėjos“ prizas — Svėdasų kolūki karvių melžėjai Nijolei Budreikienėi.

„K. d.“ Inf.

Kas pirmuoja mechanizacijos srityje?

Ruošiant šiuo metų pavasario sėjos darbymečiui žemės ūkio technika, aktyviai dalyvaujant socialistiniame lenktyniavime, daug iniciatyvos ir pastangų rodė „Anykščių šilėlio“, „Gimtosios žemės“ ir kiti kolūkių mechanizatoriai ir remontininkai. Todėl LKP Anykščių rajono komitetas, rajono LDT vykdomasis komitetas, Žemės ūkio darbuotojų profesinės sąjungos rajono komitetas ir LLKS rajono komitetas, apsvaistę klausimą „Dėl socialistinio lenktyniavimo mechanizacijos srityje už 1979 metų pirmąjį ketvirtį rezultatų“ ir priėmę šiuo klausimu atitinkamą nutarimą, socialistinio lenktyniavimo nuga-

„K. d.“ Inf.

Ūkiai — soclenktyniavimo nugalėtojai augalininkystės srityje

LKP Anykščių rajono komitetas, rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas, Žemės ūkio darbuotojų profesinės sąjungos rajono komitetas ir LLKS rajono komitetas, apsvaistę klausimą „Dėl rajono kolūkių ir tarybinų ūkių socialistinio lenktyniavimo augalininkystėje 1979 metų pirmo ketvirčio rezultatų“, pažymėjo, kad rajono žemdirbiai, aktyviai įsijungę į socialistinį lenktyniavimą, per šiuo metų pirmąjį ketvirtį nemažą dėmesį skyrė tinkamam pasiruošimui pavasario sėjai. Visuose rajono ūkiuose supilti vasarinių kultūrų sėjos fondai, gerai paruošta linų sėmenų sėkla, javų sėkla atitinka pirmos antros klasės kondicijos reikalavimus. Daugumoje rajono ūkių tinkamai atremontuota ir paruošta pavasario sėjos darbai žemės ūkio technika, o

„K. d.“ Inf.



„Lenino keliu“ kolūkis praėjusiais metais sėkmingai vykdė pieno ir mėsos gamybos bei pardavimo valstybei užduotis, gerino gyvulininkystės produkcijos kokybę. Todėl Baltarusijos Komunistų partijos Mogiliovo rajono komiteto įsteigta pereinamoji Raudonoji vėliava lenktyniaujančių rajonų ūkiui, pasiekusiam geriausių rezultatų gyvulininkystėje, buvo įteikta „Lenino keliu“ kolūkiui. Šį garbingą apdovanojimą „Lenino keliu“ kolūkiui pirmūnui, LTSR nusipelnusiam žemės ūkio darbuotojui Aleksandrui Slavenšui rajono gamybos pirmūnų šventės metu įteikė Baltarusijos TSR Mogiliovo rajono partijos komiteto antroji sekretorė N. Babič.

Vyta Bagdono nuotrauka: apdovanojimo momentas

Darbymečiui prasidėjo

Jau trys dienos, kai Anykščių kolūkių mechanizatoriai Povilas Sebaliauskas ir Vytautas Morkūnas rytais išvaizuoja traktorius su sėjamosiomis į vyr. agronomo Vilimanto Karkario atrankinėse sėjose parinktas dirvas. Pirmosiomis dienomis vyrai darbuosė neseniai „Aukštakalnio“ kolūki perimtose, labai kalvotose dirvose. Tokia lauka labai didelės apimties neparodys, o vis tik vyrai apsidėdavo avių-vėlių ir miežių-žirnių mišiniais po 11–12 hektarų žemės.

Penktadienį, prie jau dirbusių su sėjamosiomis mechanizatorių, prisijungė dar 3 darbo draugai. Nuo sėjos pradžios jau pasėta apie 110 hektarų vasarojaus, kas sudaro daugiau, kaip šeštadienį vasarinių grūdinių kultūrų sėjos plano. Apie šito, 170 hektarų žemės jau pilnai paruošta sėjai.

Elimininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio Niūronių padalinėje pradėta vasarojaus sėja. Sėjami miežiai ir avių-miežių mišinys. Mechanizatorius Petras Tuskenis su darbo draugais jau apsidėjo apie 70 hektarų dirvų.

„K. d.“ Inf.

Kad darniai dirbtų technika

Kaip dirba technika po kapitalinio remonto, esanti garantiniame laikotarpyje? Tai aktualiai temai aptarti buvo skirtas rajoninis sėjos pravedimo štabo posėdis. Apie tai, kaip šalinami garantiniame laikotarpyje esančios technikos gedimai, informavo Lietuvos TSR valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo valdytojo pavaduotojas techninio aptarnavimo reikalams Antanas Gražys. Posėdyje kalbėjo Anykščių rajono žemės ūkio valdybos valstybinės technikos techninės priežiūros inspekcijos viršininkas Benediktas Pavilanskas, rajono žemės ūkio valdybos vyr. inžinierius Gintautas Nlaura, valdybos viršininkas Algimantas Dačulis.

„K. d.“ Inf.

NAUJOS TRADICIJOS KAIME

„Yra duonos — bus ir dainų...“

Ir vėl vytingai, linksmiai nardydami virš pavasarį alsuojančių lygumų, budina laukus. Ir vėl „Lenino keliu“ kolūki specialistai, mechanizatoriai, kolūkiečiai susirinko draugai aptarti būsimosio darbymečio eigos. Sušėjo ta šeštadienio pavakare ne į paprastą susirinkimą, o į vakaronę, skirtą jiems — sėjėjams, artojam, darbo pirmūnams pagerbti.

Sventiškai papuoštoje kultūros namų salėje garbiniausios vietose susėdė darbo pirmūnai mechanizatoriai Bronius Kovas, Rimantas Kanisauskas, Jonas Pajarskas, Albinas Skrebė, Jurgis Raščius, Povilas Jasiulionis, komjaunimolis Petras Buzėnas, lauko darbininkai Benotė Budreika, Liuda Motiešienė, Elena Kovičienė ir kiti. Tai jiems — darbštuoliams mechanizatoriams, lauko darbininkams skamba Anykščių kultūros rūmų estradinio ansamblio, vadovaujamo J. Pustelnikovo, atliekami kūriniai, tai jiems skirti pirminės partinės organizacijos sekretorės Genovaitės Kovičienės, vyr. agronomo Algio Preibio, kultūros namų meninio vadovės Vitalijos Jasaitytės šilki, geros kloties linkintys žodžiai. „Yra duonos — bus ir dainų“ — ši draugo L. Brežnevo knygos „Plėšiniai“ citata, kuri stambiomis raidėmis išrašyta audkle ir patraukia susirinkusiųjų žvilgsnį. Vakaronėje įgauna simbolišką prasmę. Juk šiame „Lenino keliu“ kolūkiui sukanka trisdešimt metų. Per tą laikmetį, šio ūkio žemdirbiai, įveikdami kliūtis, kopdami vis į aukštesnę pakopą, puoselėjo gražią mintį: kad nuolat pilnė-

tų ūkio aruodai, kad ant stalo niekuomet netrūktų duonos... O bus duonos — bus ir gražus gyvenimas, bus dainos...

Kolūki pirmūnui, respublikos nusipelnusiam žemės ūkio darbuotojui Aleksandrui Slavenšui visų šventės dalyvių akivaldoje buvo kaip lik gera proga dar kartą pasidžiaugti žemdirbių laimėjimais, dar kartą visiems padėkoti už nuosirdų triūsą. Turi apie ką papasakoti ir veteranai — Garbės kolūkiečiai: Didžiojo Tėvynės karo dalyvis Jonas Zubavičius, buvęs pirmasis Vaitkūnų kaime susikūrusio tuometinio „Kibirkštės“ kolūki pirmūninkas Pranas Kutka. Sunkūs pirmieji kolektyvinio darbo metai giliomis raukšlėmis įsirėžė į veteranų veidus, šarma padabino jų plaukus. „Bet sunkumų kaip nebūta“, — pasakoja veteranai.

Veteranų mintis apie duoną pratęsia jaunesnė žemdirbių karta. Tai jie, kuriems patikėta išberti būsimajam derliui grūdus, sėjos metu pasižada dirbti rūpestingai, laikytis visų agrotechninių reikalavimų, sėja atlikti per dešimtį dienų...

Ilgai tą vakarą salėje skambėjo dainos, netrūko dailiųjų kalbų, sveikinimo žodžių. Klekvenas turėjo progos savo sugebėjimus išbandyti įvairiose konkursuose, viktorinose.

Ir ne vienas, taip kultūringai praleidęs savo laisvalaikį, tą vakarą grįždamas namo, pagalvojo apie tai, kaip gera tokiam vieningame, draugiškame būryje ir dirbti, ir ilsėtis.

A. Butkus

Pereinamasis prizas — elimininkiečiams

Kasmet naujais gyvenamaisiais namais pasipuošia Elimininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio centrinė gyvenvietė Naujieji Elimininkai. Dabartiniu metu šiame ūkyje statoma 14 gyvenamųjų namų. Todėl neatstiktinai susumavus šiuo metu pirmojo ketvirčio socialis-

tinio lenktyniavimo rezultatus individualinių gyvenamųjų namų statybos ir perkėlimo iš vienkiemio į gyvenvietę srityje, Elimininkų bandymų stoties eksperimentiniam ūkiui buvo pripažinta pirmoji vieta ir paskirtas rajono pereinamasis prizas.

„K. d.“ Inf.

Darbo žmonių gerovei

1979 metų balandžio pabaigoje sukanka 50 metų nuo tos dienos, kai VKP(b) XVI konferencija pritarė TSRS liaudies ūkio vystymo pirmojo penkmečio planui, ir gegužės mėnesį — kai lietuviškos Visasąjunginės Tarybų V suvažiavimas.

Prieš pusę šimtmečio mūsų šalyje patvirtintas pirmasis penkmečio planas davė pradžia moksliskai pagrįstam perspektyviniam liaudies ūkio vystymo planavimui, kuriuo siekiama kuo geriausiai patenkinti materialinius ir dvasinius darbo žmonių poreikius. Sėkmingas penkmečio planų vykdymas iškelė mus šiai nuo techninio ir ekonominio atsilikimo į ekonominės, mokslinės, techninės ir socialinės pažangos aukštumas.

Tarybiniai penkmečiai visiškai pakeitė ir mūsų kraštą. Tik pokario metais pradėjusi planingai vystyti savo liaudies ūkį, Tarybų Lietuva, broliškų respublikų padedama, pasiekė neregėtų laimėjimų visose srityse, per istoriškai trumpą laiką iš ekonominiu atžvilgiu atsilikusių agrarinio krašto tapo aukštai išvystyta industrine agrarine respublika.

Penkmečio planuose numatytos priemonės įgalino sukaupti didžiulius išteklius, reikalingus galingam socializmo materialinei-techninei bazei sukurti. 1945—1978 metais į respublikos liaudies ūkį buvo idėli milžiniški kapitaliniai įdėjimai — daugiau kaip 21 milijardas rublių.

Svarbiausios Tarybų Lietuvoje buvo ugdoma pramonė, ypač techninė pažanga apgrynėjusi šakos: energetika, mašinų gamyba, chemijos pramonė. Pokario laikotarpiu pastatyta 220 naujų, stambių, našia technika aprūpintų pramonės įmonių, smarkiai išplėtos ir rekonstruotos ankščiau veikusios. Bendroji pramonės produkcija pernai buvo 54 kartus didesnė, negu 1940 metais. Daugiau kaip trečdalis šių

gaminų sudaro liaudies vartojimo prekes, kurių per metus dabar pagaminama beveik po tūkstantį rublių vienam gyventojui.

Didžiulius laimėjimus pasiekė socialistinis žemės ūkis. Bendroji praėjusių metų produkcija palyginus su 1940 m. buvo didesnė 2,2 karto: žemdirbystės — 1,6, gyvulininkystės — 2,8 karto. Labai palengvėjo žemdirbių darbas, nes svarbiausi gamybos procesai yra mechanizuoti. Tai padėjo taip pat didinti žemės ūkio gamybą, naudojant mažiau darbo rankų. Aniai 1939 metais daugiau kaip trys ketvirtadaliai visų dirbančiųjų buvo užimti žemės ūkyje, dabar jame dirba mažiau kaip ketvirtadalis visų liaudies ūkio darbuotojų. Tai įgalino geriau aprūpinti kadrai kitas liaudies ūkio šakas, spręsti tiek materialinę gamybą, tiek ir negamybinę sferą. Tačiau čia reikia taip pat pabrėžti, kad šiuo metu darbo jėgos rezervai žemės ūkyje jau yra išsemti, ir žmonių skaičiaus kaimo toliau nebegalima mažinti.

Sėkmingas penkmečių įgyvendinimas įgalina kompleksiskai spręsti tiek ekonominius, tiek socialinius uždavinius, realizuoti partijos nurodymus įvairiausiškai gerinti tarybinių žmonių gyvenimą. Kiekvieną penkmetį didėja gyventojų realiosios pajamos. Darbininkų ir tarnautojų vidutinis darbo užmokestis per mėnesį pernai Tarybų Lietuvoje sudarė 157,5 rub., o pridėjus išmokas ir lengvatas iš visuomeninių vartojimo fondų — 215 rublių. Pensijas ir pašalpas gauna 646 tūkstančiai darbininkų, tarnautojų, kolūkiečių ir kitų socialistinių sluoksnių žmonių, t. y. kas penktas Tarybų Lietuvos gyventojas.

Žmonės dabar daug geriau maitinasi. Lietuvos buržuazinės statistikos duomenimis, 1938—1939 m. vieno gyventojų per dieną suvartoto maisto kaloringumas viduti-

nškai sudarė 3092 kalorijas. Darbo žmonių vartojimo vidurkis buvo kur kas žemesnis. Dabar gi jau prieš trejetą metų vieno gyventojų per dieną suvartojamo maisto kaloringumas prašoko 3500 kalorijų, kartu pagerėjo jo kokybė. 1938—1939 m. du trečdaliai visų kalorijų buvo gaunama iš duonos, kruopų, miltų ir bulvių, dabar apie du trečdalius visų kalorijų gaunama iš pieno, mėsos produktų, kiaušinių ir cukraus.

Nepalyginamai pagerėjo gyventojų aprūpinimas kultūrinėmis ir buitinėmis ilgalaikio naudojimo priemonėmis. 1977 metais šimtui šeimų vidutiniškai teko 96 radijo imtuvai, 68 televizoriai, 75 šaldytuvai, 64 skalbimo mašinos ir t. t.

Sėkmingai sprendžiama viena svarbiausių socialinių problemų — žmonių aprūpinimas butais. Tarybinio žmogaus teisė į gyvenamąjį plotą pakelta į konstitucinės normos lygį. Tarybų Lietuvoje kasmet atiduodama naudoti beveik du milijonai kvadratinio metrų gerai įrengto gyvenamojo ploto. Pernai butų sąlygos pagerintos 155 tūkstančiams žmonių, o iš viso per dešimtąjį penkmetį jos bus pagerintos kas ketvirtam respublikos gyventojui.

Mūsų šalis ir mūsų respublika turi viską, kas reikalinga TSKP XXV suvažiavimo priimtam ekonominio ir socialinio vystymo planui įgyvendinti: galinga ekonomika, stipri materialinė-techninė bazė, didžiulį mokslinį potencialą, aukštą kvalifikaciją, sukaupias gausius sėkmingos valstybinės veiklos patyrimas. Todėl šiandien visų svarbiausia maksimaliai panaudoti turimas galimybes, nenukrypstanti didinti visuomeninės gamybos efektyvumą, toliau gerinti darbo kokybę. Sėkmingai įvykdė dešimtojo penkmečio planą — užduotis, mes geriausiai prisidėjome prie tolesnio visų darbo žmonių materialinės ir kultūrinės gerovės kilimo.

V. Januškevičius
Lietuvos TSR Mokslų Akademijos Ekonomikos instituto direktoriaus pavaduotojas



Gana gaust „Anykščių šilėlio“ kolūkio komunistų šeima padeda filio vadovams spręsti visus klausimus, susijusius su augalininkystės bei gyvulininkystės produkcijos gamybos intensyvinimo, dirbančiųjų auklėjimo bei kitais klausimais. Ūkio komunistams yra patikėti svarbiausieji darbų barai, atsakingiausios pareigos.

Nuotraukoje matome tris šilėliečių komunistus: antros brigados brigadininką Vladą Kiaušą, Juškonų mechaninių dirbtuvių vedėją Vladą Tylą ir mechanizatorių Albiną Strazdą, aptariantius būsimąjį ketvirtąjį dešimtojo penkmečio metų darbų mečiui keliamus uždavinius.

Andrioniškėčių komjaunuolių siekiai

Lenininės įskaitos „TSKP XXV suvažiavimo nutarimus — į gyvenimą“ atestacija Andrioniškio kolūkio pirminėje komjaunimo organizacijoje vyko tuo metu, kai kiekvienas iš 25 komjaunimo šeimų narių buvo numatęs savo veiklos gaires ketvirtiesiems dešimtojo penkmečio metams, pasiryžęs našiu darbu, geru mokymusi, aktyvia visuomenine veikla pažymėti besiantinančius rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą.

Tame susirinkime pirminės komjaunimo organizacijos sekretoriui jaunam komunistui Vilimantui Kaišariui nereikėjo ieškoti gražesnių žodžių, kurie apibūdintų vieno ar kito jaunuolio gamybinių ir visuomeninių veiklų, kuris savo duota žodį pagrindė darbais, kuris mokėsi ar aktyviai dalyvavo visuomeninėje veikloje, galė-

jo pats save iškalbingiausiai charakterizuoti. Štai, vairuotojas Vidas Paulavičius buvo įsipareigojęs pasiekti metinį 20.000 tonkilometrų rodiklį, sutaupyti 300 kg kuro. O paaiškėjo, jog šio komjaunuolio saskaitoje buvo įrašyti 23.752 tonkilometrai ir jis sugebėjo sutaupyti 369 kilogramus kuro. Be to, Vidas sėkmingai mokosi Viešintų vidurinės sesijinės mokyklos XI klasėje. Mechanizatorius Vytautas Stulpinas su traktoriumi T-40 buvo įsipareigojęs atlikti žemės ūkio darbus, prilygstančius 1500 sąlyginiams hektarams, sutaupyti 900 kg degalų. Komjaunuolis duotą žodį įvykdė iki TSRS Konstitucijos pirmųjų metų, iškovojęs garbingą komunistinio darbo spartuolio vardą, neakivaizdiniu būdu baigė vidurinę mokyklą, aktyviai lankė politišvietimo mokyklos „Išsivysčiusio socializmo Konstitucija“ užsiėmimus. Vytautas Tamulevičius atkakliai, stropiai padirbėjo derliaus nuėmimo metu, kai reikėjo gabenti grūdus nuo kombainų į sandėlius. Nors šiam komjaunuoliui teko važinėti su sena, daug kartų kapitališkai remontuota mašina, tačiau Vytautas dirbo be priekaištų, rūpestingai prižiūrėjo jam patikėtą sunkvežimį. Geru žodžiu minimi jaunieji mechanizatoriai Vytauto broliai Mindangas ir Bronius Tamulevičiai. Mindangas, tebesimokydamas Troškinių proftechninėje mokykloje, sąžiningai dirbo ūkyje gamybinės praktikos metu. Dabar jis jau įsiliejęs į kolūkio mechanizatorių šeimą. Jo brolis Bronius su traktoriumi MTZ-50 daug triūso pernai idėjo, prižiūrėdamas pasėlius, tvarkydamas šiaudus, nuimdamas linų derliu. Rudenį komjaunuoliai, darbo draugai išlydė jaunuolį į Tarybinę Armiją. Bet Bronius tebelaikomas komjaunuoliškos šeimos nariu: jam draugai rašo laiškus, kviečia; atlikus pareigą Tėvynei, grįžti atgal į ūkį.

Rimantas Mickūnaitis — Ukmergės žemės ūkio mechanizacijos technikumui neakivaizdininkas — dirba ūkyje saugumo technikos inžinieriumi. Pernykštės jėgų įtėties metu jis nuplovė 89 hektarus javų, prikūlė 223 tonas grūdų. O grįžęs iš Ta-

rybinės Armijos, kaip ir Rimantas, kolūkyje liko Kestamas Mickūnaitis. Šiuo metu komjaunuolis su ūkio siuntimu Anykščių autotransporto įmonėje mokosi vairuotojo specialybės. Vasaros metu kolūkyje vaikinai taip pat dirbs kombainininku.

Gražių laimėjimų pasiekė šio kolūkio Maželių brigados žemdirbiai. Ši brigada pagal praėjusių metų gamybinius rezultatus buvo pripažinta geriausia. Tai kartu ir komjaunuolio brigadininko Jono Ziuko pastangų įvertinimas. Jonas ne tik gabus specialistas, bet ir aktyvus visuomenininkas: pirminės komjaunimo organizacijos komiteto narys, profsąjungos vietos komiteto pirmininko pavaduotojas. Galvijų fermos zootechnikė-selektininkė Raisa Zelevaitė didelį dėmesį skyrė galvijų produktyvumui kelti, veislininkystės darbu gerinti. Neatsitiktinai ūkyje trečiaisiais dešimtojo penkmečio metais iš kiekvieno 100 karvių buvo gauta po 95 vėselius. Tai bene vienas iš geriausių rodiklių rajone. Komjaunuolis R. Zelevaitė prieš kurį laiką priima kandidatę į TSKP narius.

Siemet andrioniškėčiai pastyrė padirbėti dar geriau. Mechanizatorius Vytautas Stulpinas pasiryžęs padaryti žemės ūkio darbus, prilygstančius 1600 sąlyginį hektarų, sutaupyti 980 kg kuro. Panašius įsipareigojimus prisidėję ir jo darbo draugas Steponas Strazdas. Vairuotojas Vidas Paulavičius numatė su automašina padaryti 22.000 tonkilometrų, sutaupyti 320 kg kuro. Dešimt vaikinų — mechanizatorių Steponas Strazdas, vairuotojai Vidmantas Paulavičius, Vitalijus Strolia, tekintojas Danguolis Stukas, šaltkalvis-remontininkas Vytautas Galvanas ir kiti mokosi Viešintų vidurinėje sesijinėje mokykloje. Jaunas komunistas vairuotojas Stasys Deksnys ir saugumo technikos inžinierius Rimantas Mickūnaitis pasiryžę testuoti neakivaizdines studijas Ukmergės žemės ūkio mechanizacijos technikumui. O siemet į šį technikumą numatė dar stoti, baigęs vidurinę mokyklą, ir mechanizatorius Steponas Strazdas. Vyt. Bagdonas

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

KAD NASESNIS BŪTŲ DARBAS

Beveik pusantro tūkstančio hektarų miežių asmeniniams Vilkaviškio rajono kolūkiečių ir tarybinių ūkių gyvuliams pernai buvo auginama sėjomaininiuose laukuose. „I komunizma“ ir „Pergalės“ kolūkių nariai bendruose plotuose nemažai augino ir bulvių.

Siemet rajone ruošiamasi dar plačiau taikyti šį pažangų būdą, aprūpinant pašalais asmeninius gyvulius. Remdamas pirmiaujančių ūkių iniciatyva, „Pergalės“ laikraštis primena, kad bendruose laukuose mechanizuotai auginant miežius ir bulves, darbo sąnaudos yra keiseriškai mažesnės.

NAUJAS AGREGATAS

„Neries“ gamybinio susivienijimo Paberžės žemės ūkio mašinų gamykloje, praeči „Draugystė“, pagaminti pirmieji originalūs pašarų

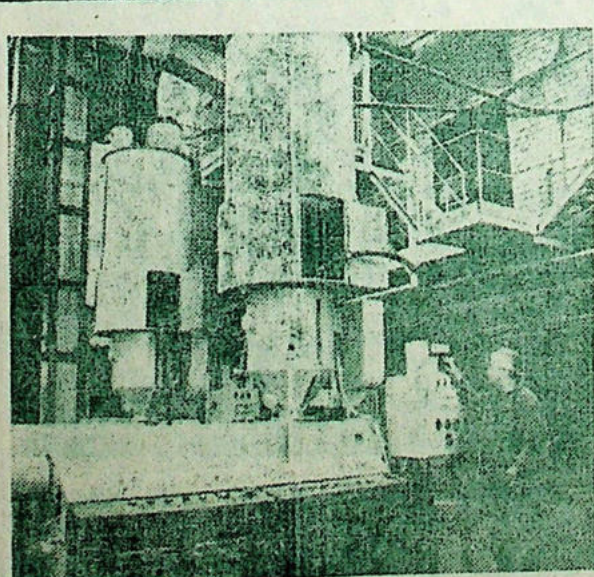
paruošimo agregatai OMK-2. Jie įeina į kompleksą kelių mašinų, kurios būtinai kiekviename pašarų ruošimo ceche. Šie agregatai dozuoja melasą ir karbamidą į granuliuojamus ir briketuojamus pašarus. Pašarai tampa skanesni ir maistingesni.

Agregata aptarnauja vienas mašinistas. Jo našumas — dvi tonos prisodrintų pašarų per pamainą. Tokie agregatai šalyje daromi pirmą kartą. Pradėjus serijinei gamybai, Paberžėje kasmet jų bus išleidžiama po pusantro tūkstančio.

PIENAS VALSTYBEI

Mažeikių rajono Sedos apylinkė pernai sėkmingai įvykdė pieno pardavimo valstybei uždavimą. Nemaža jo dalis buvo supirkiama iš gyventojų. Iš kiekvienos karvės, kurias laiko apylinkės gyventojai, į paruošio punktus buvo pristatyta 1900 kg pieno.

Apylinkės Tarybos pirmininkas V. Petkus rašo: „Pergalės vėliavoje“, kad siemet užsimita šį rodiklį padidinti iki 2000 kilogramų. Pirmojo ketvirčio uždavitis sėkmingai įvykdyta, supirkiama pieno 750 cnt daugiau, negu pernai tuo laiku. (ELTA)



Apie 700 rūšių produkciją gamina Vilniaus plastmasinių dirbinių gamykla. Pagrindinę vietą jų tarpe užima polietilinė plėvelė ir vamzdžiai, plačiai naudojami žemės ūkyje, statybose.

Sie dirbiniai su Vilniaus gamyklos ženkle keliauja taip pat į Baltarusijas, Rusijos Federacijos, Ukrainos, Moldavijos, kitų broliškų respublikų kolūkių ir tarybinių ūkių. Siemet vilniečiai chemikai įsipareigojo pagaminti 12.500 tonų polietileno plėvelės ir daugiau kaip 5 tūkstančius tonų plastmasinių vamzdžių.

NUOTRAUKE: ekstruzijos ceche. M. Baranausko (ELTA) nuotr.

KOLEKTYVINIS DARBAS

SUSIRINKO MELŽĖ JOS I KONKURSA...

Kas antri metai respublikoje organizuojami mechanizuoto karvių melžimo konkursai. Siekiant tinkamai pasirošti šiai svarbiai apžiūrai, kelti mechanizuoto melžimo meistrų kvalifikaciją ir įgūdžius, tokie konkursai rengiami ir mūsų rajone. Neseniai ukiuose surengus tokią pobūdžio konkursus, geriausiai juose užsirekomendavusios kolūkių ir tarybinių ūkių karvių melžėjos iškovojė teisę dalyvauti dešimtajame rajoniniame mechanizuoto karvių melžimo konkurse. Ir štai jį elimininkų bandymų stoties eksperimentinį ūkį, kur vyko šis renginys, susirinko 29 rajono ūkių atstovės. Konkurso vertinimo komisija, vadovaujama rajono žemės ūkio valdybos vyr. zootechniko A. Kalinauskas, įdėmiai stebėjo, kaip konkurso dalyvės paruošė melžimo agregatus darbu, kaip jos vykdė darbo kultūros, gamybinės sanitarijos taisyklių reikalavimus. Be melžimo, konkurso dalyvės teko įsibandyti praktiškai išdant ir surenkant melžimo agregatus.

Sešios karvių melžėjos: elimininkietė Marytė Siukščėnienė, „Anykščių šilėlio“ kolūkio atstovė Ona Vitkevičienė, Sodininkystės tarybinio ūkio karvių melžėja Ona Kiaušienė, gintarietė Elena Jakeliūnienė, Liucija Ščerbinskienė iš „Atėties“ kolūkio, „Gegužės pirmosios“ kolūkio atstovė Dalia Sasnauskienė, sėkmingai pasirodžiusios pirmajame ture, o taip pat praėjusio respublikinio konkurso dalyvės

„Anykščių šilėlio“ kolūkio karvių melžėja Danutė Sriubienė iškovojė teisę dalyvauti finale. Kadangi finalinėse varžybose dalyvavo iš tikrųjų patyrusios savo profesijos žinovės, todėl vertinimo komisijai nelengva buvo išrinkti prizininkes, nes visos moterys dirbo atidžiai ir gana rūpestingai.

Ir štai baigiamasis konkurso momentas. Į salę susirenka konkurso dalyvės, ūkių vyriausieji zootechnikai, vertinimo komisijos nariai. Rajono žemės ūkio valdybos vyr. zootechnikas A. Kalinauskas, papasakojęs apie rajono gyvulininkystės darbuotojų laimėjimus trečiaisiais dešimtojo penkmečio metais ir jų uždavinius, skelbia konkurso nugalėtojas. Melžiant kibirėlius, geriausių rezultatų pasiekė elimininkietė Marytė Siukščėnienė. Jai buvo įteiktas LKP rajono komiteto, rajono vykdomojo komiteto, komjaunimo bei žemės ūkio darbuotojų profesinės rajono komiteto pereinamasis prizas, rajono žemės ūkio valdybos ir žemės ūkio darbuotojų profesinės rajono komiteto garbės raštas bei pinig-

nė premija. Šiai melžėjai taip pat suteikta teisė dalyvauti respublikiniame mechanizuoto karvių melžimo konkurse.

Antra-trečia vietos buvo pripažintos „Anykščių šilėlio“ kolūkio atstovės Ona Vitkevičienė ir Danutė Sriubienė.

Melžėjų tarpe, dirbančių „Eglutės“ tipo aikštelėse, geriausių rezultatų konkurse pasiekė Cerniachovskio kolūkio atstovė Steponas Vitkūnas.

Elimininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio prizas už sėkmingiausią atliktą melžimo aparato ardymą ir surinkimą atiteko „Atėties“ kolūkio atstovei Liucijai Ščerbinskienėi. Prizas už švaresnį pieną, kurį įsteigė Anykščių siesto gamykla, buvo įteiktas „Pirmyn į komunizmą“ kolūkio karvių melžėjai Eugenijai Jakima-

vičienėi. Šis konkursas buvo tikras melžėjų profesinio meistriškumo patikrinimas. Jis dar kartą įrodė, kad daugelyje ūkių dirba tikrai puikios savo profesijos žinovės, mechanizuoto melžimo meistrės.

S. Valonis

Preliminariniai gyventojų surašymo rezultatai

TSRS Centrinės statistikos valdyba paskelbė preliminarinius 1979 metų sąjunginio gyventojų surašymo rezultatus. Surašymo duomenimis, 1979 metų sausio 17 d. mūsų šalyje buvo 262 milijonai 442 tūkstančiai gyventojų. Per devynerius metus, praėjusius po 1970 metų surašymo, Tarybų Sąjungos gyventojų skaičius padidėjo 20,7 milijono žmonių.

62 procentai šalies gyventojų — miestiečiai, 38 procentai gyvena kaime. Nuo 1970 metų miestų gyventojų skaičius padidėjo 27,6 milijono žmonių, iš to skaičiaus: dėl natūralaus prieaugio miestuose — 12 milijonų; pertvarkius kaimo gyvenvietes į miestus ir persikėlus kaimo gyventojams į miestus — 15,6 milijono žmonių. Natūralus gyventojų prieaugis kaimuose laikotarpiu tarp surašymų sudarė daugiau kaip 8,7 milijono, tačiau kaimų gyventojų skaičius dėl ankščiau minėtų priežasčių nepadidėjo, bet

sumažėjo 6,9 milijono žmonių.

Surašymo metu buvo 122,4 milijono vyrų ir 140 milijonų moterų. 1959 metų surašymo duomenimis, moterų buvo 20,7 milijono daugiau, negu vyrų, nes daug vyrų žuvo Didžiąjame Tėvynės kare. Skirtumas tarp vyrų ir moterų skaičiaus palaipsniui mažėja. Iki 50 metų amžiaus grupėje jų santykis šiuo metu beveik išsilygino.

Aštuonioliktoje miestų yra daugiau kaip po milijoną gyventojų. Mūsų Tėvynės sostinėje — Maskvos mieste 1979 m. sausio 17 d. gyveno 8 milijonai 11 tūkstančių žmonių.

Detalūs surašymo duomenis teritoriniu atžvilgiu apie gyventojų pasiskirstymą pagal lytį, amžių, tautybę, kalbą, išsilavinimą, santuokinę būlę, šeimo dydį ir kitus rodiklius nagrinėja TSRS CSV centrinis skaičiavimo centras pagal nustatytą programą.

(TASS-ELTA)

Rajono abiturientų saskrydyje

Netruks prabėgti paskutinios šių mokslo metų savaitės, ir penki šimtai rajono abiturientų, gavę brandos atestatus, išeis į savarankiško gyvenimo kelią. Vieni tęs studijas aukštojoje mokykloje, kiti pasirinks darbininkiškas profesijas profesinėse technikos mokyklose, dar kiti įsidarbina ūkiuose ar organizacijose. Kokį teisingiausią kelią iš daugybės kelių pasirinkti, kaip susiorientuoti profesijų kryžkelėje, kokių specialybių darbuotojų labiausiai trūksta mūsų rajonui — šie ir kiti aktualūs klausimai buvo aptarti Anykščių kultūros rūmuose įvykusiame abiturientų saskrydyje. Saskrydyje pranešimą padariusi Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja V. Zabarauskienė pažymėjo, kad šiuo metu rajono organizacijoms dar trūksta ma-

ža kvalifikuotų darbininkų, vairuotojų, šaltkalvių, dailidžių, elektromonterų, o ūkiams — 283 mechanizatorių bei gyvulininkystės specialistų. Stokojama taip pat vidurinio medicinos personalo, kultūros darbuotojų, inžinierių-statybininkų ir kitų profesijų darbuotojų. Įsigiję šias ir kitas specialybes, dabartiniai abiturientai galėtų sėkmingai dirbti savo gimtinėje. Deja, kaip rodo ankstyvesnių metų patirtis, dar dauguma jaunuolių, neatsižvelgdami į liaudies ūkio poreikius, į savo sugebėjimus, stvoja į aukštąsias mokyklas ir pasirenka studijuoti tokias specialybes, kur būna mažiausias konkursas, o vėliau nusivilia būsimą profesiją.

Šiuo metu gausus būrys Kavarsko, Svėdasų, Anykščių antros vidurinių mokyklų abiturientų keičia pasirinkti darbininkiškas profesijas ir mokytis profesinėse technikos mokyklose.

Saskrydyje buvo pabrėžta, jog atskirose mokyklose reikėtų suaktyvinti profesinio orientavimo darbą, užmegzti dar glaudesnius mokyklų ryšius su šefuojančiomis organizacijomis, žemdirbių kolektyvų darbo pirmūnais. Didesnį dėmesį j tai, kokią profesiją žada pasirinkti abiturientai, turėtų atkreipti pedagogai, moksleivių tėvai.

Apie rajono žemės ūkį, kaimo aieklį, kadru darbui žemės ūkyje ruošimą kalbėjo Anykščių rajono žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojas P. Marciukas.

Mintimis apie pasirinktą darbininkės kelią pasidalijo Anykščių veltinio fabriko „Spartakas“ konusų sulankintoja T. Trusova, įspūdius iš respublikinio abiturientų saskrydžio papasakojo Anykščių antros vidur-

inės mokyklos vienuolikto-klas A. Gražys.

Saskrydyje moksleiviams daug vertingų minčių išsakė LTSR Ministrų Tarybos Valstybinio profesinio techninio mokymo komiteto profesinio orientavimo grupės vadovė D. Polianinienė, respublikinio Pedagogikos mokslo instituto tyrimo instituto vyresnysis mokslinis bendradarbis, pedagogikos mokslo kandidatas St. Jankevičius. Saskrydžio darbe taip pat dalyvavo LKP rajono komiteto sekretorius J. Dailydė, LLKJS Centro Komiteto darbininkų ir kaimo jaunimo skvarkins atsakinga darbuotoja R. Musonytė.

Saskrydžio dalyviai priėmė krėpimasi į visus rajono aukštesniųjų klasių moksleivius ir abiturientus. Aktyviausiems, stipriausiems moksleiviams buvo įteiktos rajono Liaudies švietimo skyriaus dovanos, VLKJS CK ženklai „Už labai gera mokymąsi“, rajono komjaunimo komiteto garbės raštai.

B. Vytaitis

Naujuose kultūros namuose



Aušriečiai nekantriai laukė šilų įkurtuvų. Ir štai prieš kūrį latkų kolūkyje buvo atiduotas naudojimui modernus pastatas, kuriame įsikūrė kolūkio kontora bei kultūros namai. Erdvi salė dabar talpina šimtus žiurovų, pagerėjo darbas saviveiklininkams, didelėje scenoje gali pasirodyti ir profesionalūs kolektyvai. Labai maloniai nulekia salės interjeras. Ant sienos dailininkų sukurta meno kūrinys auštinina meną, darbo žmogų. Viso pastato koridoriuose, specialiuose kabinetuose galima pamatyti menines nuotraukas, kuriose užfiksuoti „Aušros“ kolūkio darbo pirmūnų, gamtos vaizdai, darbymečio momentai.

NUOTRAUKOJE: „Aušros“ kolūkio kultūros namuose.

Vyt. Bagdono nuotr.

SĖKMINGŲ STARTŲ UKMERGĖJE!

J. Biliūno vidurinės mokyklos bazėje vyko rajono pionierių karinio sportinio žaidimo „Žaibas“ finalinės varžybos, kuriose dalyvavo vidurinių mokyklų septynių-aštuntų klasių jaunaarmiečių būriai.

Programoje buvo keturios pionierių karinio sportinio žaidimo rungtys: civilinės gynybos, jaunųjų eismo reguliuotojų, jaunųjų gaisrininkų ir sanitarinių postų. Į bendrakomandinę užskaitą taip pat buvo skaičiuojami taškai, gauti už ankščiau surengtą rajoninį žygio daunos ir rikiuolės konkursą bei neakivaizdines šaudymo varžybas.

Nuskambėjus varžybų dalyviams skirtiems sveikinimo žodžiams, kuriuos tarė varžybų vyriausias teisėjas, rajono Liaudies švietimo sky-

riaus mokyklų inspektorius H. Cegys, burtų keliu pirma- sis į civilinės gynybos rungtį stojo J. Biliūno vidurinės mokyklos jaunaarmiečių būrys. Jis ir tapo šios rungties nugalėtoju. Antrąją ir trečiąją vietomis pasidalijo Debeikių ir Kurklių vidurinių mokyklų jaunaarmiečiai.

Jaunųjų eismo reguliuotojų grupės, pateikusios maršrutinius lapus, išsiriškavo prieš teisėjų komisiją, kuriai vadovavo Panevėžio automokymų Anykščių filialo prie Autotransporto įmonės deštytojas A. Kusta. Jaunieji eismo reguliuotojai turėjo traukti bilietus, kuriuose, be teorinių klausimų, buvo ir praktinės užduotys. Geriausiai eismo taisykles žinojo ir praktines užduotis atliko J. Biliūno, Skiegnonių ir

Kurklių vidurinių mokyklų jaunieji eismo reguliuotojai.

Jaunieji gaisrininkai, nebodami šalto pavasario vėjo, atkakliai kovojo ugnia-gesiu estafetės trasoje, įrengtoje mokyklos stadione. Greičiausiai nelengva trasa įveikė J. Biliūno, Kurklių ir Troškūnų vidurinių mokyklų jaunieji gaisrininkai, kuriems atitinkamai ir buvo skirtos prizinės vietos.

Sanitarinių postų varžybų programoje buvo nelengvi klausimai ir užduotys. Tuo labiau, kad egzaminavo ir vertino autoritetinga teisėjų komisija. Geriausiai pirmosios pagalbos teorinius klausimus žinojo ir praktinę pagalbą suteikė Viešintų, J. Biliūno ir Svėdasų vidurinių mokyklų jaunieji sanpostininkai.

Susumavus šešių pionierių karinio sportinio žaidimo varžybų rungtių rezultatus, I vieta buvo paskirta Anykščių J. Biliūno (vadovė G. Grašienė), II vieta — Kurklių (vadovė R. Samulienė) ir III vieta — Viešintų (vadovė V. Žilinskaitė) vidurinių mokyklų jaunaarmiečių būriams. Jiems buvo įteikti LLKJS rajono komiteto garbės raštai.

Rajono pionierių karinio sportinio žaidimo finalinių varžybų nugalėtojas, J. Biliūno vidurinės mokyklos jaunaarmiečių būrys, iškovojė teisę dalyvauti respublikos zoninėse varžybose, kurios vyks gegužės 19–20 dienomis Ukmergėje.

R. Kutka
Pionierių karinio sportinio žaidimo „Žaibas“ rajono štabo viršininkas

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1979. IV. 28



Jonišklo vidurinės mokyklos piešimo mokytojas Juozas Vainauskas — aistringas estetinio auklėjimo entuziastas, sumanus įvairių dirbinių meistras. Daugelis jo mokinių papildė respublikos menininkų gretas.

Mokytojas per daugelį metų iš kankorėžių, šiaudų, samanių, ajerų sukurė nepakartojamų, savitų darbų, rengia jų parodas. J. Vainausko dekoratyvinis pano „Odė apie duoną“ puošia Sathūnų tarybinio ūkio salę. Jis padarė iš įvairių atspalvių beržo lošies ir šiaudelių. Ten matome ir medžio mozaiką „Jūratė ir Kastytis“.

NUOTRAUKOJE: Juozas Vainauskas prie savo darbų.

A. Dillo (ELTA) nuotr.



AR DEGA TIK ŽOLĖS?

Traska ir gaudžia liepsna, užgniebdama vis naujus sausos žolės kuokštus, peršokdama nuo vieno ant kito kupsto. Gailiai klykia, ore blaškosi pempės, ugnis apėmė ir ju lyzdą... Nesugaudo kur sprukti, kaip gelbėtis nuo pražūtingos liepsnos, ką tik atsiradę kiškučiai. Pačiumpa juos liepsnos liežuviai. Užtrokšta dūmuose ir neseniai iš žiemos miego pabudęs, pavasario sulaukęs ežiukas. Liepsnoja darbuotoles kamanės lizdas, dega naudingi vabzdžiai, jų lervos... Ir kas suskačiuos, kiek naudingų vabzdžių, paukščių ir žvėrelių tampa to netikuso poelgio, noro pasimėgauti padegtos žolės liepsna, aukomis? Pasidairykite, kiek juodu išdegusių dėmių pašaltėse, pakelėse, kiek nuostolių gamtai. Degė ten ne tik žolės...

Plati juoda juosta su nusausinta Pasmody ežerą. Jo atvaizdas, kur rado prieglobstį daug įvairių gyvūnų, nuskaubė liepsna. Stai juoduoja ir Sventosios parkrantė, ta vieta, kur augo retai kur sutinkami mėlynieji palemonai. Kažin ar nelėgė degti šaknyse, ar jie žydės šiame? Kenkia sausos žolės deginimas ir augalams, ne visi jie tokie gajūs.

Aną dieną, važiuojant keliu Anykščiai — Viešintos, 7-ame kilometre pamatėme virstančius dūmu debesis. Pagalvojome, kad dega Androniško kolūkio fermos. Netrukus įsitikinome, jog plėška perykštė žolė, liepsna jau laizė eglų, pušų kamienus. Kažkam magėjo pataisiti su degtukais... Gera, kad dar pavėsyje buvo įšalys, sniegas. Tai pastoj kelia miško gaisrai. Neretai pasitaiko, jog ugnis nuo degančios žolės persimeta į me-

Jaunųjų gamtininkų vakaronė

Kurklių vidurinėje mokykloje bene gausiausias yra jaunųjų gamtininkų būrelis. Jam vadovauja jauna biologė mokytoja E. Dedelienė. Būrelio nariai neapsiriboja vien tik susirinkimais. Gamtininkai dažnai ruošia vakarones. Stai neseniai įvyko idomus vakaras. Akį traukė parodėlė. Ten matėme įvairių įvairiausių šakelių kompozicijas, miško keistenybių kolekciją. Ilgiai skambėjo eilės apie gamtą, satyrinės scenelės, plėkiančios brakonierius. Mokiniai pamatė inkilų navų židius. Pasirodė, jog gamtininkai ir neblogi kulinariai. Buvo galima paragauti įvairių skanumynų.

A. Kalnietis

džius arba net pašaltus, padaro daug nuostolių. Ugnis — ne žaistas...

Gamtos apsaugos įstatymas draudžia deginti žolę. Už šio įstatymo pažeidimą administracinė tvarka skiriamos baudos. Norint, galima sudrausminti tuos, kuriuos masina noras pažaisiti su ugnimi. Bet lig šiol vis dar nelabai rūpinamasi išaiškinti tuos pažeidėjus, nors kas pavasarį rūksta pašaltę, tai vienur, tai kitur juoduoja išdegę plotai. Reikėtų, kad mūsų tėviškės faunos

likimas, žaliųjų kilimo apsauga labiau rūpėtų ir ūkių vadovams, pedagogams, draugovinėms. Bendromis pastangomis gal pavyktų užkirsti kelią tam gamtai žalingam poelgiui, kurio kartais dar ir suaugusieji nesidrovi. Reikėtų ir vaikams — darželyje, mokykloje, namuose — dažniau priminti, jog uždegta žolė, ne vietoje sukurtas laužas gali padaryti daug žalos, labai nuksiausi gamtai.

A. Nemickas,
V. Vaišnyš

VAŽIUOJANT PLENTU...

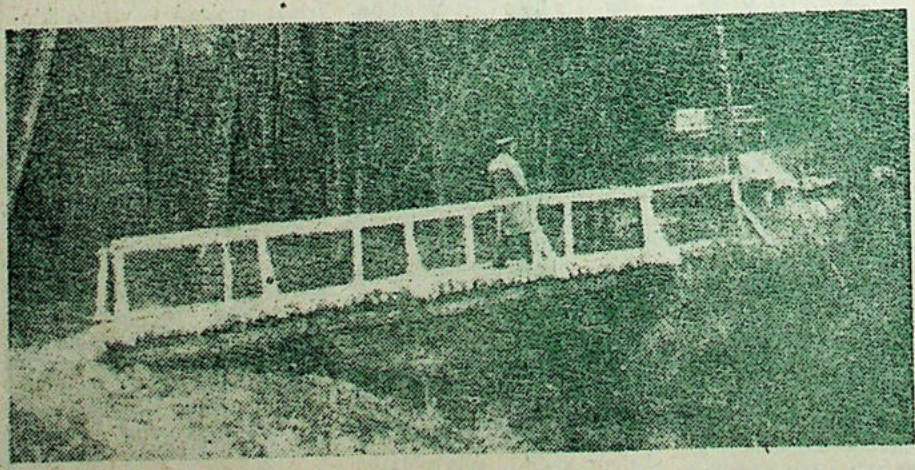
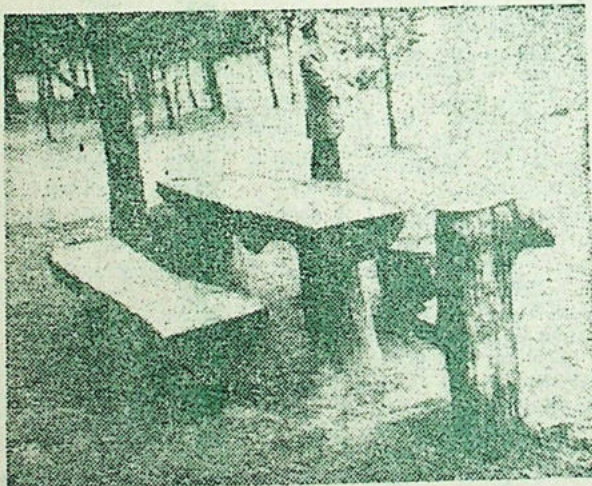
Bėga kiek tik neša kojos ant plento išsokęs kiškis automašinos nušviestu keliu ruožu, jam atrodo, kad, pasukęs į šalį, jis atsitrinks į tamsos sieną. Lekia kiškis, ne visuomet susiprėdžia tuoj pasitraukti iš plento. Gera, jei vairuotojas — jautrus žmogus, jam yra brangi tėviškės gamta, jos gyvūnija, — jis pristabdyt automobilį. Tegu sprunka tas ilgausis, tegu neša kudasį. Bet yra ir tokių vairuotojų, kurie veža bėgantį kiškį, kol jį sutraukio ratai... Po automobilio ratais pakliūna ir ežiai, net paukščiai. Dabar, kai po žiemos padaugėjo transporto mūsų keliuose, važiuojant jais, ypač iš ryto, liūdnai nuieikia nemažai suvažinėty žvėrelių. Kažin ar visi jie buvo vairuotojų nepastabumo aukos? Blogai, jeigu mūsų tarpe dar pasitaiko tokių, kuriems rūpėjo persekioti ant kelio išsokusį kiškį, atimti jam gyvybę arba nesinorėjo prasukti pro šviesos apakintą ežiuką. Tokie atvejai byloja apie žiaurumą, abejumą, neįjautimą atsakomybės dėl gamtai daromos žalos.

V. Rutenis

Poilsia vietės paruoštos

Pailsėti, pasigrožėti aplinkėmis, susipažinti su literatūrinėmis vietovėmis — Anykščių kasmet užsuka daug turistų. Kad jie jauktai įsikurtų, Anykščių šilėlyje, prie Sventosios, miškų ūkio darbuotojai įrengė gražias poilsia vietas. Čia pastatyti originalūs medžio suolai, stalai, įrengtos automašinių stovėjimo aikštelės, laužavietės, per upelius nutiesti tiltai. Lenininės tautos metu šeiminiškai sutvarkė šių aikštelių aplinką, pasirodė naujam sezonui. Vos tik atšils orai, Anykščių šilėlyje esančiose poilsia vietėse vėl išaugs palapinių miesteliai...

Vyt. Bagdono nuotraukos



Išgelbėjo varnos

Nutvėręs valandėlę laisvo laiko, mėgstu pasidaryti po Kavarsko pušynus. Čia plukdo savo skaidrius vandenius Sventoji, o jos intakas Judinys, it neapjodinėtas žirgas, piestu stoji, šokdamas per apsamanojusius riedulius. Viena vasaros rytą patraukiau prie savo numylėtinio upokšnio. Buvo anksti, saulė dar tik mėgino uždegti eglų žvakes. Tyli visur, ramu, bet paukšteliai jau derina savo stygas. Mano ausys pagavo kažkokį šla-

mėjimą virš galvos. Žiūrėsi — pušies šakose žaldžia dvi kiaušės. Gaudė viena kitą, vartosi tarpusėkose kūliais. Lyg užburtas stovėjau, bijodamas pajudėti, nes laisvėje šiuos grakščius žvėrelius regėjau pirmą sykį. Jie, matyt, manęs nepastebėjo, nes slautė vis labiau. Palei upelį Jakšiško link vedė siauras takeliukai. Tą keiliuką pramynę artimesnių gyventojų karvės, eidamos Judinim atsigeriti. Staiga žūrius: takeliu nubėgo pilkas

paukštis, panašus į kurapkę, tik gal kiek didesnis. Iš pakos nukurnėjo būrelis kamuoliukų. Nemažiau akylų būta ir kiaušinių. Abi kaip mat sukuso. Viena tuoj liuoktelėjo iš pušies žemėn, antroji gi šakomis nukūrė pasukus paukščių šeimynėlę. Jerubė — motina kaip mat pajuto grėsiantį pavojų. Ji kvaktelėjo ir... mažylį kaip nebūta. Tiesiog ištripo samany paklotėje. Pati gi, apsimetusi raibą, nušlavavo tolyn. Kuomet žemėn nušokuo kiaušė jau ketino stveris vargšą paukštį, Jerubė pakilo į medį. Bet vargšas paslaukojustai motinai. Jos šia laukė pušyse antroji plėšrūnė. Puškį kraugerių taktika... Kažin, kuo būtų pasibaigusi ši dramatiška scena. Jau norėjau eivesti pagali į kiaušį, bet staiga pilkas šešėlis staubingai karkdamas puolė brangiakailę plėšikę. Paskui antras. Taip drąsiai, netikėtai, jog kiaušė tuoj ir padujų noliuko. Varnos... Jos ne Jerubė gynė, o savo įpročiu puolė grobio tykančią plėšrūnę. Net nusijuokiau, pagalvojęs, jog kaudies patarlė apie du besipešančius ir trodžius to naudą gaunanti: šia labai tiko.

R. Ariauskas

Prieš skinant puokštę

Sitėjant dienoms, kaskart daugėja žiedų. Mėlynomis žibuoklių akimis sužiūro pašaltęs, pakrantėse susipindę geltonos žalspusių ugnelės, po dar belapiais medžiais prasiskleidę violetiniai rūteniai, geltonai sužiburiavo vištapienės. Pavasario saulei veria savo žiedus ir baltaziedės plukės, iš šilkaplaukių lapelių gūžtos keliai nuostabus šilagėlės žiedas.

Po ilgai trukusios žiemos kiekvienas žiedas mėlais, traukiantis akį. Parūpsta ir puokštė suskinti. Kol kas dar viena kita puokštelė žibučių, purienų — nedidelė skriaudė jų sąžalynams. Bet yra augalų, kuriuos reikia lausoti, nepamiršti, jog jie lydi tam, kad brandintų sėklas, į kitus pavasarį nušaltų... Nuskinsi jau retokai sutinkamą šilagėlę, kitais metais ji jau neįvydys toje vietoje, aukštumėlės pasigies jos grožio. Linguoja vėjo šokdinamos baltaziedės plukės miško laukymėje, priskinsis jų puokštę, nelgai šlomis gelėmis grožėsiesi. Plukės

V. Giedrys

Redaktorius ST. VINCIUNAS

Reikalinga

Panevėžio 17-tam geležinkelio kelių ruožui darbuti Rubikių, Anykščių, Troškūnų, Raguvės stotyse reikalingi kelių montieriai, pervažų buidėtojai.

Geležinkelio darbuotojai aprūpinami nemokamu pravažavimo geležinkelio bilietu, kuru, uniforma.

Kreiptis į kello meistrus Raguvės ir Anykščių stotyse.

Panevėžio Specializuotai kilnojama mechanizuotai kolonai darbuti Anykščių rajone skubiai reikalingas valruotojas.

Kreiptis į Anykščių ryšių linijų techninio cecho viršininką arba skambinti telefonu 5-12-34.

Panevėžio SKMK viršininkas

Anykščių „Zemūktėchnikai“ reikalingi šių specialybių darbininkai:

suvirintojai elektra ir dujomis, tekintojai, šaltkalviai, remontininkai traktorių T-74 kap, remontui, elektrikai — įrengimu priežiūrai ir remontui.

Minėtų specialybių darbininkai 1979 metais bus aprūpinami gyvenamuoju plotu. Valdytojas

GENUTEI PILIPONIENEI

Liūdesio valanda, mirus mylimai sesutei, tepalengvina Jūsų skausmą, mirus nuosirdžią užuojautą žodžiai. Anykščių vartotojų kooperatyvo darbuotojai

ZOFIJAI URBONIENEI ir ELENAI KAROSIENEI

Tegul nuosirdžią užuojautą žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimai sesutei. Anykščių BGAK administracija ir profesijinė organizacija

STASIUI STASIULIONIUI
Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimai žmonai, nuosirdžią užuojautą reiškia.
Anykščių MSMV Troškūnų boro mellestatoriai.

JUOZUI PALUBINSKUI
Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimai dukrai VERUTEI STASIULIONIENEI, reiškia nuosirdžią užuojautą žodžius.
Kumpiai, Klucėvičius, Godlenskas, Manikis, Diliai, Pūkal

ZOFIJAI URBONIENEI ir ELENAI KAROSIENEI
Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimai seseriai nuosirdžią užuojautą reiškia.
Anykščių BGAK mezigyklos kolektyvas.

Mirus ANTANUI SUMSKUI, gilaus liūdesio valandą reiškia nuosirdžią užuojautą vėlionio tėvams ir artimiesiems.
„Gintaro“ kolūkio Rėpsėnu sektoriaus mechanizatoriai

VANDAI LANCICKIENEI
Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui, nuosirdžią užuojautą reiškia.
Vyno pramenės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija ir profesijinė organizacija.

ALDONAI GANCIAUSKAITEI
Tegu nuosirdžią užuojautą žodžiai paguodžia Jūs liūdesio valandą, netekus mylimo brolio.
Prekybos bazės darbuotojai



67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58; laišky ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Japono 31. Spausdinta rotacine mašina. Indeksas 67352
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 10.913 Užsak. Nr. 704